

“मीठे बच्चे- जति सहन गर्नु परे पनि यस अन्तिम जन्ममा पवित्र अवश्य बन्नु पर्छ, बाबालाई पवित्रताको नै मदत चाहिन्छ।”

प्रश्न:- अन्तिम दृश्य कुनचाहिँ हुनेछ, जसलाई बुझ्नको लागि राम्रो विशाल बुद्धि चाहिन्छ?

उत्तर:- अन्तिम दृश्य सबैको फर्केर जाने हुन्छ... भनिन्छ राम गयो रावण गयो... बाँकी सृष्टिलाई सफाई गर्नेवाला, नयाँ दुनियाँ तयारी गर्नेवाला थोरै बच्चेछन्। हामी पनि जान्छौं फेरि जहाँ जित वहाँ जन्म हुन्छ। भारतमा नै जित हुन्छ, बाँकी सबै समाप्त हुन्छन्। राजा आदि जो धनवान छन्- उनै बच्चेछन्, जसको पासमा हाम्रो जन्म हुन्छ। फेरि हामी सृष्टिको मालिक बन्छौं। यो बुझ्नको लागि विशाल बुद्धि चाहिन्छ।

गीत:- नयन हीन को राह...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। भन्छन्- हे प्रभु! हामी अन्धा हौं। द्वार-द्वार, पाइला-पाइला ठक्कर खाइरहन्छन्। आफूलाई आफैँले भन्छन्- हामी अन्धाका सन्तान अन्धा हौं। हे प्रभु आउनुहोस्। गुरुहरूको पासमा, मन्दिरहरूमा, नदीहरूमा धक्का खाइरहन्छन्। अर्थ त जानेका छैनन्- हाम्रो उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। प्रभुलाई पनि अनेक नाम दिएका छन्। भन्दछन्- निराकार, नाम-रूप देखि न्यारा हुनुहुन्छ। अब नाम-रूप देखि भिन्न त कुनै चीज हुँदैन। तिमीले भन्छौ- परमपिता परमात्मा कहिल्यै नाम-रूप देखि कसरी भिन्न हुन सक्नु हुन्छ? मनुष्यले यो त आफैँले गायन गरिरहन्छन्- हामी अन्धा हौं। बाबाले आएर जब बाटो बताउनुहुन्छ अनि नेत्रवान हुन्छन्। बाबा जो ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनु हुन्छ, मुक्ति-जीवनमुक्तिको बाटो बताउनुहुन्छ। अरू कुनै पनि साधु-सन्त, संन्यासीले मुक्ति-जीवनमुक्तिको बाटो बताउन सक्दैनन्। त्यसैले उनलाई गुरु कसरी भन्न सकिन्छ? ड्रामामा उनीहरूको पार्ट छ। विश्वलाई पवित्रताले थमाउँछन्। पवित्र त रहन्छन् तर ज्ञान-योगद्वारा पवित्र बन्दैनन्। दबाई खाएर इन्द्रियहरूलाई मुर्दा बनाइदिन्छन्, यसमा कुनै ताकत हुँदैन। ताकत त तब मिल्छ, जब गृहस्थ व्यवहारमा रहेर वा स्त्री पुरुष दुवै स्वयंवर गरेर, विवाह गरेर फेरि पवित्र रहून्। उनलाई भनिन्छ बाल ब्रह्मचारी युगल। यहाँ पनि बाबा सँग बल मिल्छ। परमपिता परमात्मा नै आएर पवित्र मार्ग स्थापना गर्नुहुन्छ। सत्ययुगमा देवी-देवता पवित्र प्रवृत्ति मार्गवाला थिए। उनीहरू पवित्र रहेर पनि बच्चाहरू थिए। मनुष्यले यो जानेका छैनन्- परमपिता परमात्माले बसेर कसरी उनीहरूलाई ताकत दिनुहुन्छ, जो घर गृहस्थमा रहेर पनि नंगन हुँदैनन्। द्रौपदीले पुकारेकी थिइन्- यो दुःशासनले मलाई नंगन गर्छ। यसरी यहाँ पनि धेरै बच्चीहरूले पुकार्छन्। अब परमात्मा आएर २१ जन्मको लागि नंगन हुनबाट बचाउनु हुन्छ। द्रौपदी कुनै एक जना मात्र थिइनन्, तिमीहरू सबै द्रौपदी हो। तिमी बच्चाहरूलाई शिक्षा मिल्छ- यदि पतिले तिमीलाई कुटोस्, पिटोस् तर तिमीले सहन गर्नु छ किनकि पवित्र नबनी तिमी पवित्र दुनियाँको मालिक त बन्न सक्दैनौ। कल्प-कल्प तिमी माताहरू नै शिवशक्ति बनेका हो। जगत् अम्बा सरस्वतीलाई सिंहमाथि सवारी देखाउँछन्, यो महिमा पनि तिम्रै हो। यो हो नै पतित दुनियाँ अथवा आसुरी दुनियाँ। पावन दुनियाँ मतलब ईश्वरीय

दुनियाँ। राम आएर राम राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ। पवित्रता फस्ट। काम विकार कति बलवान छ। राम्रा-राम्रा मनुष्यले पनि भनिदिन्छन्— असम्भव छ, जो कुनै पवित्र रहन सकोस्। अरे! सत्ययुगमा देवी-देवताहरू सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। तिमीले महिमा गाउँछौ— हजुर सर्वगुण सम्पन्न हुनुहुन्छ, हामी नीच पापी हौं। उनलाई बनाउने वाला कुनै त होला नि। बाबाले संगमयुगमा आएर सत्ययुगको स्थापना गर्नु भएको हो। बाबा नै आएर आसुरी दुनियाँलाई दैवी दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। दुनियाँले त पतितको अर्थ पनि बुझेका छैनन्। अरे! तिमीहरूले पुकाछौ— हामी सबै पतित हौं, हे पतित-पावन आउनुहोस्। विश्व पवित्र थियो, त्यतिबेला डबल शिरताज थिए। अब तिमीले हरेकको जीवनीलाई जानेका छौ। अब तिमी बाबाको बनेका छौ। तिमीलाई गड फादर नै बुद्धिमा याद आउँछ। उहाँ बाबा निराकार हुनुहुन्छ, परमधाममा रहनेवाला हुनुहुन्छ। यस्तो बाबालाई बिल्कुल जानेका छैनन्। मनुष्य यस समय धेरै दुःखी छन्। मृत्युको हेर कति डर रहन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मृत्यु सामुने खडा छ। पहिले रगतको नदी बग्छ, फेरि दूधको नदी बग्नेछ।

अब बाबाले तिमीलाई विषय सागरबाट निकालेर क्षीर सागरमा लैजानु हुन्छ। लक्ष्मी-नारायण, क्षीर सागर सत्ययुगमा हुन्छन्। यहाँ त पिउनको लागि पनि दूध मिल्दैन, पाउडर मिलाउँछन्। सत्ययुगमा कुनै चीजको कमी रहँदैन। वास्तवमा विश्व पहिले स्वर्ग थियो, अहिले नर्क छ। एक अर्कालाई डसिरहन्छन्। अनुहार मनुष्यको छ तर चलन फोहोरी छ। एक आपसमा झगडा गरिरहन्छन्। हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ, त्यसैले सदाचार कहाँबाट आउने? कसैले दान-पुण्य गर्दैमा सदाचारी कहाँ हुन्छ र? अहिले त सबै रावणको मतमा छन्। देवताहरू कति पवित्र सुखी थिए। राम राज्य र रावण राज्य केलाई भनिन्छ, यो पनि कसैले जानेका छैनन्। राम राज्य चाहन्छन्, तर त्यो कसले स्थापना गर्छ— यो जानेका छैनन्। यस समय मनुष्यलाई पैसा दियौ भने त्यसबाट पाप नै गर्छन् किनकि हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ। अब तिमी चल्नु छ बाबाको मतमा। तिमीले बुझेका छौ— हामी त बाबाबाट वर्सा लिन्छौं नै। तर यो अन्तिम जन्म पवित्र बन, ६३ जन्म तिमी विकारमा गयौ। अब एक जन्म पवित्रताको मदत गर्नको लागि पवित्र रहनु पर्छ। कृष्ण गोरो थिए फेरि काम चितामाथि बस्नाले अब श्याम बनेका छन्। फेरि ज्ञान चितामाथि बस्नाले गोरो स्वर्गको मालिक बन्छन्। तिमी नै देवता थियौ, अब असुर बनेका छौ। यो चक्र हो पूज्य सो फेरि पुजारी... संन्यासीले भनिदिन्छन् आत्मा सो परमात्मा। रात-दिनको फरक भयो। ड्रामा अनुसार सबैलाई गिर्नु नै छ। अब तिमीलाई गुरुहरूको गुरु, पतिहरूको पति बेहदका बाबा मिलेको छ, त्यसैले उहाँको श्रीमतमा चल्नु छ। परमपिता परमात्मालाई त मान्छौ नि। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् तर बुझेका छैनन्, शिवबाबाले आएर के गर्नु भयो! कसरी गर्नु भयो? सोमनाथको यति ठूलो मन्दिर बनाएका छन्। अवश्य यहाँ नै आउनु भएको हो। कसरी आउनु भयो, के गर्नु भयो? केही पनि बताउन सक्दैनन्। यो पनि परम्परा देखि चल्दै आउँछ— गंगाको मेला, कुम्भको मेला। भन्छन् परम्परा देखि चल्दै आउँछ। यो सबै उल्टो बताउँछन्। के सत्ययुग देखि नै दुनियाँ पतित थियो? जे जति बताउँछन्, अर्थ केही पनि बुझेका छैनन्। यसलाई

भक्तिमार्ग भनिन्छ। क्राइस्ट आए, फेरि कहिले आउँछन्? कसैलाई थाहा छैन। प्रदर्शनीमा तिमीले हजारौंलाई सम्झाउँछौ, फेरि पनि करोडौंमा कुनै निस्कन्छ।

अहिले तिमी बेहदका बाबा सँग बेहदको वर्सा पाउँछौ। तिमीलाई थाहा छ— अब दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। तिमीले भन्छौ— हामी संन्यासीहरूलाई पनि पवित्र रहेर देखाउँछौं। पछि गएर उनीहरूले पनि मान्नेछन्— यिनीहरूलाई शिक्षा दिने परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। तिमीले केवल यो सिद्ध गरेर बताऊ— बाबा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, गीता श्रीकृष्णले उच्चारण गरेका होइनन्, अनि उनको इज्जत एकदम चट हुनेछ। यो सबै अन्तिममा हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले अब बुझेका छौ— परमपिता परमात्मा हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। पहिले सूक्ष्मवतनमा ब्रह्मा विष्णु शंकर— यो रचना रचनुहुन्छ। ब्रह्मा हुन् प्रजापिता। ब्रह्माले नै ब्राह्मण पैदा गर्छन्। ब्राह्मण वर्ण हो सबैभन्दा उच्च। शिवबाबाको मुख वंशावली ब्राह्मण। ती हुन् कुख वंशावली। बाबाको श्रीमत्ता चलेर तिमी पावन बन्छौ। देहधारीहरूलाई बिर्सिनु छ। मेहनत छ नि। अब नाटक पूरा हुन्छ, जति पनि एक्टरहरू छन्, सबै जान्छन्, बाँकी थोरै रहन्छन्। राम गयो रावण गयो... बाँकी को बच्नेछ? दुवै तिरका अलि-अलि बच्नेछन्, बाँकी सबै फर्केर जान्छन्। फेरि भवन आदि बनाउने, सफाई गर्नेहरू पनि बच्छन्। समय लाग्छ। हामी पनि जान्छौं। तिमीलाई राजाईमा जन्म मिल्छ। उनीहरूले फेरि सफाई गर्छन्। बाबाले भन्नु भएको छ— जहाँ जिते वहाँ जन्म। यहाँ नै जिते हुन्छ। बाँकी ती सबै समाप्त हुन्छन्। राजा आदि जो धनवान छन्, उनीहरू बच्नेछन्, जसको पासमा तिमीले जन्म लिन्छौ। सारा सृष्टिको फेरि तिमी मालिक बन्नु छ। यस्तो पनि होइन, यहाँको धन दौलत कुनै तिमीलाई वहाँ काममा आउँछ। यहाँको सम्पत्ति त वर्तमान नट ए पेनी हो। वहाँ सबैथोक नयाँ बन्नेछ। हीरा जुहारतका खानीहरू भरपुर हुनेछन्। नत्र महल कहाँबाट बन्छन्? कति बुद्धि चाहिन्छ बुझ्नको लागि।

तिमी बच्चाहरू अब डबल अहिंसक बन्छौ, तिमीलाई थाहा छ— हामीले कुनै पनि हिंसा गर्न सक्दैनौ। यहाँ त डबल हिंसा हुन्छ। सत्ययुगमा हिंसा नै हुँदैन। त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले बुझेका छौ, यो ज्ञान धनवानहरूको लागि मुश्किल छ। बाबा हुनुहुन्छ गरिब निवाज, शिवबाबा त दाता हुनुहुन्छ। यी भवन आदि पनि सबै तिम्रो लागि नै हुन्। विश्वको मालिक तिमीलाई नै बनाउँछु। फेरि म नयाँ भवनमा किन बसूँ! यी बाबाले भन्छन्— म त बस्दिनँ। बाबा भन्नुहुन्छ— म बस्दिनँ भने तिमी कसरी बस्छौ? शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म अभोक्ता, असोचता हुँ। अभोक्ता, असोचताको अर्थ के हो— यो पनि तिमीलाई थाहा छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अब नाटक पूरा हुँदैछ, फर्केर घर जानु छ, त्यसैले पावन अवश्य बन। कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर।
- २) बाबा सँग बल लिएर यस अन्तिम जन्म स्त्री पुरुष साथ रहेर पनि पवित्र बनेर देखाऊ। बेहदको बाबा मिलेको छ, त्यसैले उहाँको श्रीमत्ता अवश्य चल्नु छ।

वरदानः— दृढताको शक्तिद्वारा सफलता प्राप्त गर्ने प्रयोगशाली, त्रिकालदर्शी भव

बापदादाको वरदान छ— जहाँ दृढता छ, वहाँ सफलता हुन्छ। दृढताद्वारा कुनै पनि गुण वा शक्तिको प्रयोगको प्रोग्राम बनाऊ। पहिले स्वयंमा सन्तुष्टताको अनुभव गर। दृढ संकल्प होस्— “मैले गर्नु नै छ”। अरूको अलबेलापनको प्रभाव पर्नु हुँदैन। त्रिकालदर्शी स्थितिको आसनमा बसेर जस्तो समय त्यस्तै विधिद्वारा पहिले स्वयं सिद्धि स्वरूप बन, तब प्रयोगशाली आत्माहरूको शक्तिशाली सँगठन तयार हुनेछ र त्यस सँगठनको किरणले धेरै कार्य गरेर देखाउनेछ।

स्लोगनः— सबैको आशीर्वाद प्राप्त गर्नेवाला नै सन्तुष्टमणि हो।